

DE FRVCTV HI-
storix sanctorum.

*Ex prologo vitæ S. Hermelandi
s. Martij.*

CVm sancti iam ad Cælum translati sub ho-
minum aspectum non cadant, lectione &
recitatione eorum, quæ de illis scripta sunt, quasi
humanis obtutibus repræsentari videntur. Itaque
vt sortia illorum facta, & præclara facinora, dum
mortales imitanda pro viribus suscipiunt, virtu-
tibus augeantur, aut certè se ad illorum excellen-
tiam pertingere non posse conspiciunt, sibi ipsis
ex mera animi humilitate vilescant.

*Ex prologo vitæ S. Albini
1. Martij.*

DVplici in illis beneficio populis consulitur,
dum & in illo sancta teneri & admiranda,
quæ colerent, & in se respicerent, quid vnusquis-
que sagaciter emendaret: id est, dum apud vnum
tot prædicanda cognoscerent, apud se refecare sua
singuli non different, quatenus tam vnica

B. Viri relatio medela foret pu-
blica audientium.

De fructu historia sanctorum.

Ex prologo vitæ S. Abrahamij vita E-
mitæ, officio Parochi ruralis
16. Martij.

Funt sancti hominibus, veluti quidam Du-
ces itineris, vt quid ipsi prius confecerint, &
re ipsa experientia ostendere possint iis, qui se-
quuntur: vbi quidem oporteat aliquid remittere
de ingressus vehementia, vbi autem rursus gra-
dum accelerare & intendere: sicque certam vir-
tutis viam, & facilem illis reddunt, qui eam aggre-
diuntur.

Ex Prologo vitæ S. Mariæ Ogniacæ au-
thore Iacobo Tritiaco S. R. E.
Cardinali.

Olim sancti Patres de talento ipsis credito æ-
quissimi Iudicis sententiam semper ob ocu-
los versantes in posterorum vsum & vtilitatem
virtutes & res gestas sanctorum hominum in scri-
pta redegerunt, vt infirmorum fidem roborar-
ent, indoctos erudirent, desides excitarent, pios
& virtutum studiosos ad eorum imitationem in-
uitarent, refractarios & incredulos refutarent.
In iis videre licet S. Patrem Hieronymum, quan-
to is labore vitas patrum Aegyptorum didicerit,
quanta cura eas memoria tenuerit, quanta lecto-
ris vtilitate ad posterorum notitiam transmiserit,
diuersis ex locis ligna colligens, vt in altari Do-
mini igni materiam subministraret.

De fructu historia sanctorum.

Ex Prologo vite S. Marronæ.

8. Nov.

EOs qui sunt in vita temperantes, & studio-
si virtutis pro viribus laudare simul est san-
ctum & longè utilissimum. Nam & ipsi sunt laude
digni & quæ de eis habetur oratio, incitat & in-
flamat alios ad amorem aggrediendi talia. Cum
autem & id quod laudatur fuerit mulier, id sci-
licet, quod est humanæ naturæ maximè imbecil-
lum, & ad asperos suscipiendos labores mollissi-
mum, quemadmodum non est laus conducibilis
viris simul & fœmini, quæ potest utrosque exci-
tare ad ea, quæ sunt pulchra & honesta: Fœminas
quidem, ut cum sint eiusdem generis, eosdem quo-
que labores suscipiant, & easdem remunerationes:
Viros autem, ne cum sint viri, cernantur cedere
mulieribus, & ad labores suscipiendos eis esse i-
gnaviores. Ex iis autem, quæ vitam laudabiliter e-
gerunt & ex virtute, fuit etiam Matrona: quæ cum
viris quidem virtute contendit: præclaris verò &
admirandis factis eos superavit, ut in processu o-
stendent ea, quæ dicentur.

Ex Prologo vite S. Stephani Iunioris

Tom. 7. Sur. 38. Nov.

Divina quædam res est virtus, ac digna, quæ
plurimis laudibus efferatur: non eo tantum
nomine, quod amplissimam iis, à quibus amatur,
mercedem rependit, sed etiam, quia vel sola sui
commendatione auditores ad se pertrahere, ac ze-

lia-

De fructu historia sanctorum.

li aculeum in eorum animis potest infigere Opera pretium igitur est eos, qui virtutis amore præditi sunt, beatos prædicare, atque eorum vitam omnibus narrare. Sic enim erga eos debito munere perfungemur, & alios ad suauem ipsius amorem excitabimus.

Ex prologo vitæ B. Ermenoldi Sur. Tom.

7.6. Ian.

EXtremis his diebus, quibus pro dolor deficit sanctus, & diminutæ sunt veritates à filiis hominum eorum, qui nos antecesserunt, sanctitatem & res præclare gestas literis mandare tam ratio nos impellit, quàm inuitat utilitas. Cum enim sanctus sanctorum, à quo ceu fonte in sanctos omnes promanat, quicquid in eis est virtutis & gratiæ, in eorum puritate cognoscitur & laudatur, salutarem sui sitim & desiderium excitat in eis, qui ab eo deriuatam sanctitatem in sanctis eius dum eorum legunt historias, degustant & experiuntur: Nos etiam qui hinc manentem non habemus ciuitatem, sed futuram inquirimus, dum eorum & contemplamur & sectamur vestigia, quàm aduersantis mundi sinistram, quàm malè blandientis dextram contemnentis via regia ingressi sunt, non abducimur ad auia & tortuosa multorum itinera, quæ perducunt ad dolores sempiternos. Huc accedit, quod sanctorum commemorandis & conscribendis virtutibus eorum nobis patrocinia cõciliamus, dum gratiæ & gloriæ congratulamur, & lectores ad virtutis studium eorum

De fructu historia sanctorum.

eorum exemplis incitamus, atque à Domino certam expectamus remunerationem.

*Ex Prologo vitæ S. Mauri Episcopi
Sur. Tom. 5. Ianuar. 30. Petrus
Damianus.*

Temerarius narrator est, qui dum laudum præconiis alios extollere nititur, ipse mergi in falsitatis baratrum non veretur. Nonnulli enim Deo se deferre existimant, si ad deferenda laudis eius insignia, falsitatis argumenta componant.

*Ex Prologo vitæ S. Theobaldi Sur.
Tom. 7. Iun. 30.*

Cant. 2. **F**vlcite me floribus, stipate me malis, quia amore langueo. Per florem quippe tenera virtus inchoantium, per malum verò solida operatio perfectorum designatur. Ecclesia ergò fulciri se floribus postulat, quia infirmis quibusque inchoantium virtutem prædicari imperat: stipari malis appetit: quia perfectorum mira facta fidelibus imitanda proponit.

✱ ✱
✱

De fracta historia sanctorum,

Ex Prologo vitæ S. Rumoldi

Sur. Tom. 7.

1. Jul.

Triumphale & gloria Christianorum miracula sunt & virtutes sanctorum, quæ quo latius propagantur, eo & boni in Domino gloriantur & mali erubescunt & cruciantur.

Ex prologo vitæ S. Leonis Abbatis

Sur. Tom. 1. Jul. 12.

Si iuxta Diuinæ sententiæ veritatis lucerna in hoc accenditur, ut super candelabrum posita lumen domum intrantibus præbeat, bene prolatae sententiæ virtutem exequimur, si sanctorum exempla ad minorum formam altius subleuamus.

Petrus Damianus.

Tunc memoria martyrum dignè recolitur, si dum mors eorum ingerit miraculum, præcedens etiam vita ducitur in exemplum.

* *

5

Ex

De fructu historia sanctorum.

*Ex Prologo SS. Martyrum Tauricorum
Sur. Tom. 7. 20. Nou. per D.
Ambrosium.*

Martyr cum patitur non sibi tantum patitur, sed & ciuibus. Sibi enim patitur ad præmium, ciuibus ad exemplum. Sibi patitur ad requiem, ciuibus ad salutem. Exemplo enim eorum didicimus Christo credere, didicimus contumeliis vitam æternam quærere, mortem didicimus non timere. Videte ergò, quid Martyribus debeamus, in quo alter tortus est, vt alter saluaretur. Beati igitur martyres nec sibi vixerunt nec sibi sunt mortui. Exemplum enim nobis reliquerunt bene viuendo conuersationis, tolerando fortiter passionis. Nam ideò Dominus per totum mundum diuersis in locis pati martyres voluit, vt tanquam idonei testes nos præsentì quodam fidei exemplo suæ confessionis vrgerent, vt humana fragilitas, quæ prædicationis Dominicæ auditu longiore vix credit, vel præsentì oculorum testimonio martyrio crederet beatorum.

* *
*

Ex

De fructu historiae sanctorum.

Ex prologo vite SS. Barlaam & Iosaphat in operibus S. Ioannis Damasceni contentae Sur. Tom. 7.

27. Nov.

Via ea, quæ ad virtutem ducit aspera est, atque ardua & permolesta iis præsertim, qui nondum sese totos ad Deum transfulerunt, verum adhuc vitiorum animique perturbationum tyrannide confictantur. Quo fit, ut, multis ad eam illecebris indigeamus, nimirum & consiliis & cohortationibus, & exemplis eorum, qui hanc viam priores inierint. Id quod etiam minore molestia ad eam attrahit, efficitque, ne ob vite difficultatem animis frangamur, ac desperatione afficiamur. Siquidem ei quoque, cui ardua & difficilis via ineunda est, non perinde quispiam monendo & cohortando, ut eam ingrediatur, persuaserit. At cum multos ostendit, qui eam confecerint, ac tandem per commodum diversorium nacti sint, tum verò magis eum adducet, ut eandem quoque viam capeflat.

Regula brevis.

HÆc nunquam omittunt, Unitatē Fidei, & concordiam in bono domi servare, nomen Dei sanctificare pia vita, se corā aliis incorrigibiles præstare, contrariis actibus indies vim scelerum & fomitem domare, contagia, & pericula à se & suis à moliri, honesta occupatione domi, forisque se, suosque munire, Dei & Ecclesiæ leges servare.

Hæc

Regula breuis.

II. Hæc semper omittunt, Quoduis peccatum mortele, hæresin, desperationem, odium Dei legem dantis & panam minantis, offendicula, execrationes, cognomina, percussione[m] capitis, qua pueris delipientia acquireretur, trusione[m] pedis, admissionem nocturnam domesticorum ad suum cubile, gestuum, & osculorum usum apertum: prædictorum in domesticis tolerationem. vt & turpiloquii, suspectæ confabulationis, sodalitat[is], commorationis sexus alieni processus, & accessus claustris & clatris impediendi, coniuuatiõnis, somni ultra tempus nimii, otii, conuentus & grassationis nocturnæ, horum coniuuentiam & impunitatem.

III. Hæc re exigente suo loco & tempore præstanto, Deo cultum, proximis amorem & subsidium, superioribus reuerentiam & obedientiam, tutum consortium domus Domesticis & Externis, in aliena domo silentium, diurnum tantum laborem seruis imponendum, puerorum in scholis separatam institutionem, vt & domi, & in agro detentionem, in artiis & cubiculis imaginum, litaniarum, tabellarum directiuarum suspensionem, correctionem verborum non in ipso seruore actus, quo sunt incapaces, breuemque, ne confundantur, nec nimis acerbam, virgarum seriam non nimium reperiendam, ne contemnant, grandiorum in lecto: Missæ Festiuæ auditionem pro se & suis, ab operibus seruilibus vacationem, præcepti iniunctionem ad certum aliquem finem
Dei præceptis non repugnantem.